

OPPEGÅRD HISTORIELAG

Medlemsblad Nr. 1/2020

Eventyrfestivalen 2019.

Midt på bildet ser vi Siri Rutledal Iversen. Det gode kulturmennesket fra Svartskog. Hun har kulturarbeid både som hovedbeskjeftigelse og som fritidsaktivitet. En stor resurs for laget vårt. Her er hun fotografert ute på Eventyrstien under Eventyrfestivalen i 2019. Hun rettleider deltakerne og får dem med på Historielagets quiz.

Lagets styre:

Steinar Karlsrud, leder, tlf 95 87 99 36, epost steinar.karlsrud@gmail.com

Han er også formelt valgt til kasserer, men funksjonen ivaretas i praksis av

Gustav Fredrik Huseby, e-post: fredrik.huseby@gmail.com

Severin Breivik, nestleder, tlf 92 88 84 87 cevrin@live.no

Siri Iversen, styremedlem: tlf 93431105 siri.iversen@gmail.com

Nils B Olsen, sekretær, tlf 41 56 08 85, joru-we@online.no

Einar Skillebekk, styremedlem, tlf 92 05 05 95, skillebekk.einar@gmail.com

Ragnfrid Kirkeberg Pedersen, styremedlem, tlf 92 40 16 63.

Web redaktør: Siri Iversen: siri.iversen@gmail.com

Hjemmeside: www.oppegard-historielag.org

E-post adresse: oppegard.historielag@gmail.com

Postadresse: Oppegård Historielag, Postboks 12, 1411 Kolbotn

Revisor: Elisabeth Storløyken

Valgkomite: Bjørn Egil Jensen (leder), Finn E. Edvardsen og Egil Wenger.

Redaksjonskomite for medlemsbladet: Nils B. Olsen, Siri Iversen og Odd-Ståle Indreide.

Leder historielagets medlemsblad nr. 1 – 2020.

På den første dagen i året 2020 våknet vi opp til en helt ny kommune. Ingen nålevende innbyggere har opplevd noe tilsvarende før oss. Oppegård kommune er borte, det samme er Akershus fylke. Vi er blitt Nordre Follo Kommune og Viken fylke. Alle eiendommene i Oppegård har fått nye gårdsnummer, mens Ski har fått beholde sine gamle gjennomarbeidede gårdsnummer. Bruksnumrene er imidlertid beholdt i begge kommuner. Mange har fått nye adresser og er fortvilte og sinte over dette. Historielaget har blitt en skyteskive og et gissel for nye veinavn, selv om laget aldri har vært en forkjemper for sammenslåing. Oppegård historielag og Follo historielag vil fortsatt bestå.

Alle disse endringene mener vi, må medføre at kommunen holder mye bedre orden på sine gamle arkiver enn tidligere. En slik omstrukturering krever at det må være lett å finne gamle/nye servitutter, avtaler, kartmateriale, rettigheter, matrikler osv. Dette gjelder både tinglyste og ikke tinglyste dokumenter. Kommunen har en plikt i henhold til «Arkivlova med forskrift om Offentlige arkiv» -om å holde dette stoffet tilgjengelig. Faren ved å misligholde arkivene, er at innbyggerne/bedrifter mv. kan bli fratatte sine tidligere avtaler og rettigheter. Likeledes kan kommunen lure seg selv, ved at gjenfinning av gamle og nye dokumenter blir vanskelig eller umulig. Historisk har dette også stor betydning. Historielaget får ukentlig spørsmål om hvordan forholdene i kommunen var før, hvem har bodd der, hvordan så det ut der, når var eiendommen/veien opparbeidet osv. Dette er interessante oppgaver for oss. Vi prøver så godt vi kan og bistå, men før vi kan komme inn i de statlige arkiver, som stort sett er godt ivaretatt, må vi ha nødvendige kommunale opplysninger.

Før meg og mange andre blant annet speidere, barnehager og beboere er det vondt og se hvor fort hundremeterskogene blir borte. Vi vet at de er regulert i kommuneplan, reguleringsplaner med videre, men når entreprenøren slipper til må trær og naturlig vegetasjon vike for dynamitt og store maskiner i anleggsperioden. Myrvollutbyggingen er et godt eksempel på hvordan 100 meterskoger forsvinner. Det tar mist 50 til 75 år før trær og skogbunn er tilbake. De som flytter inn nå, får neppe oppleve hundremeterskogen igjen her. Asfalt, plen og tuja erstatter de gamle skogene. Jeg er derfor redd for at det samme skal skje på Nedre Ekomrud, som er på planstadiet. Her finnes bla. automatisk fredet bågastelle. Reguleringsprosjektet er det eneste området i Nordre Follo, som har avrenning direkte til både Gjersjøen og Tjernet (Kolbotnvannet).

Steinar Karlsrud

Nok et sukk - håper at vår nye digitale kommune kan tenke litt på oss eldre i kommunen som sitter fast i et forsøk på å få utført blant annet betaling, eller å få informasjon på en grei tilgjengelig måte, de som nå mer og mer blir kalt B-laget). (Jfr. Altinn.no, mm). Likeens at unge og de som ikke har all verden av lønn, også kan få mulighet for å kjøpe en rimelig bolig her.

Det som er skrevet ovenfor har vi ved mange anledninger tatt opp med politikere og administrasjon, og vi har tro på at vi kan få gehør for noen av våre synspunkter i den nye i Nordre Follo kommune. Historielaget har gjennom sammenslåingsprosessen deltatt aktivt innenfor de forskjellige fora som kan ha betydning for vår virksomhet. Mye kan virke som kaos i den nye storkommunen nå, men når vedtak er fattet må vi gjøre det beste vi kan for å få et best mulig samfunn. Det vil historielaget medvirke til innen vårt fagfelt. Historielagene med flere, er nå bekymret for økonomien innen kommune og fylkeskommunen med hensyn på tildelinger av midler til frivilligheten som er signalisert. Vi får imidlertid støtte oss til «Sanner utvalget» som lovet rundhåndet tilskudd til de store robuste kommuner som valgte å slå seg sammen.

Tilslutt vil jeg få ønske dere et riktig godt nytt år, og håper å se dere på våre arrangementer i Oppegård historielag. Vi ønsker oss gjerne flere som vil være med i våre utvalg og kanskje bli kandidater til styret. Fint om også flere unge har lyst til å bli med oss i dette spennende arbeidet med å utforske lokalhistorien, både i terreng og i skrevne kilder.

Med vennlig hilsen
Steinar Karlsrud
styreleder

OPPEGÅRD
HISTORIELAG

ÅRSBERETNING FOR 2019 FRA STYRET.

Årsmøtet 7. mars 2019 valgte følgende styre, som i første styremøte konstituerte seg slik:

Leder: Steinar Karlsrud

Nestleder: Severin Breivik

Sekretær: Nils B. Olsen

Styremedlemmer: Einar Skillebekk, Marianne Bonde Hansen, Siri Iversen og
Ragnfrid Kirkeberg Pedersen

Kasserer: Steinar Karlsrud ble formelt valgt, men Gustav F. Huseby er fortsatt
engasjert som regnskapsfører, i likhet med foregående år.

Revisor: Elisabeth Storløkken

Valgkomite: Bjørn Egil Jensen, Finn E. Edvardsen og Egil Wenger

Oppmøte til styremøtene, og engasjementet, har vært meget tilfredsstillende. Styret har i alle møter vært beslutningsdyktig. Det er avholdt 6 styremøter. Som tidligere er de tradisjonelle og rutinemessige arbeidsområdene vært organisert i arbeidsgrupper, med sentrale personer i organisasjonen involvert.

I desember 2019 døde vårt styremedlem Marianne Bonde Hansen. På minnestunden etter seremonien i Oppegård kirke holdt historielagets leder Steinar Karlsrud en minnetale med takk for hennes innsats for laget.

Vi har, som før, hatt arbeidsgrupper i virksomhet, med følgende sentrale deltakere:

- Aktivitetsgruppa: Einar Skillebekk, Egil Wenger, Siri Iversen, Nils B Olsen og Steinar Karlsrud

- Infogruppa: Nils B. Olsen, Odd-Ståle Indreeide, Siri Iversen.

- Kulturminner i utmark: Egil Wenger, Thea Sundt, Bjørn Lunder, Steinar Karlsrud, Einar Skillebekk, Karsten Høy, Per Wæhler og Svein Antonsen

- Kalendergruppa (2020-kalenderen): Tom Dahle Andersen, Randi Marthinsen,

Siri Iversen, Egil Wenger, Ragnfrid Kirkeberg Pedersen, Finn E. Edvardsen, Ann Lisbeth Morris og Severin Breivik.

I tillegg er det plassert ut spesielle arbeidsoppdrag slik: Bjørn Lunder er lagets ansvarlige for aktiviteter og drift ifm. Gjersjøbåten (Stokkbåten) og tegningene av Gjersjøen. Bjørn Lunder har også fått laget en seilbar kopi av den stokkbåten som ligger i Kolben. Marita Huseby, Einar Skillebekk og Egil Wenger er sentrale aktører i fm utstillingene i Gjersjøelva natur og kulturpark, spesielt i Langbygningen lokalhistoriske museum, sammen med "primus motor" Harald Lundstedt. Siri Iversen er administrator av vår web-side, og har etablert både gruppe og side på Facebook. Odd-Ståle Indreeide er redaktør av medlemsbladet.

Lagets medlemskap

Vi er medlem av Follo Historielag, hvor Einar Skillebekk er styrerepresentant og Steinar Karlsrud er vara. Bjørn Egil Jensen har vært tilsluttet styret i egenskap av rollen som redaktør for Follominne. Vi er også medlem av Landslaget for lokalhistorie (LLH).

Siri Iversen er vår representant i det kommunale Lokalhistorisk fond. Vi er også med i en uformell Follo-avdeling av Fortidsminneforeningen, v/Steinar Karlsrud. Vi deltar i Forum for Natur og Friluftsliv (FNF) i Oppegård v/styreleder, sammen med 5 andre organisasjoner, og i Gjersjøelva natur- og kulturpark.

Årets aktiviteter

Møter og foredrag:

Torsdag 28. februar Foredrag om Roald Amundsens siste dagbok. «Skrivebordskalender 1928» ved Anders Bache fra Follo museum. Samarbeid med Oppegård bibliotek. Ca. 90 tilhørere.

Torsdag 7. mars på Aktivitetssenteret Tårnåsen, Årsmøte. Etter at årsmøtesakene var behandlet kåserte vårt medlem Gunnar Rogneflåten over emnet «Øl fra vugge til grav». 22 fremmøtte.

Onsdag 20 mars i Biblioteksgalleriet. Foredrag over emnet «Vikingsliv – fra fragment til drakt ved Astri Bryde. Samarbeid med Biblioteket og Husflidslaget, ca. 90 tilhørere.

Onsdag 10 april i Biblioteksgalleriet. Tidsvitnet Ove Bugge foredro om «500 nordmenn i japansk fangenskap/slavearbeid 1940 – 1945». Ca. 50 tilhørere.

Torsdag 10 oktober. Foredrag i Biblioteksgalleriet av Christian Hinze Holm fra fylkeskommunen over emnet «Kulturminner- og kulturbyråkrati i Viken». I samarbeid med biblioteket, ca. 50 tilhørere.

Mandag 11. november: Bildeforedrag på Grendehuset i Oppegård syd ved Steinar Karlsrud om «Oppegård før og nå». Ski historielag var invitert til møtet, men ingen møtte. Ca 30 tilhørere.

Lørdag 16. november i biblioteket hvor Arkeolog og forfatter Unn Pedersen holdt et kåseri rettet mot barn om «Vikingtiden – hvordan var det å leve da». Hun fortalte og viste frem kopier av gjenstander funnet i vikinggraver. Et meget populært foredrag for barn og voksne i full sal.

Rusleturer:

Søndag 27 oktober: Rusletur på Oldtidsveien over Grønnliåsen, Branntårnet, gravrøyser og jettegryte. Ca 30 deltakere.

Omvisninger og turer:

Lørdag 9. juni «Bli kjent med naboen». I samarbeid med Ski historielag tur fra Stunner gård til «Stunnerfunnet». Få deltakere.

Lørdag 1. juni. Tur til Fetsund lenser med omvisning. Ca. 25 deltakere.

Søndag 29 september Tur til Drøbak Omvisning på Festningsverkene fra Heer skanse til Seiersten. Få deltakere.

Virksomheten for øvrig:

Styret har hatt 6 møter, på sommermøtet og møtet i januar har medlemmer med ekstra stor innsats for Historielaget vært invitert som gjester, med et måltid ved siden av møtet.

Laget er involvert i friluftsarbeid, bl.a. gjennom FNF. Gjennom dette forumet er vi også engasjert i Friluftslivets dag og Eventyrstien med planleggings- og gjennomføringsressurser, og med egne stands. Som tidligere definerer vi hvert år 8 historiske poster i Skautraver'n, plassert ved kulturminner i utmarka, og med info-tavle som forteller om kulturminnet. Dette skjer i samarbeid med Ski Historielag. Her har Egil Wenger og Per Wähler stått for gjennomføringen. Minnesmerket over MILORG virksomhet i Oppegård som var plassert på Taraldrud er besluttet flyttet til området ved Kolbotn Torg. Det vil bli satt opp sammen med andre minneplaketter som var plassert på Oppegård Rådhus.

Historielaget har gitt høringsuttalelser i de saker hvor kulturhistoriske interesser er involvert. Vi er spesielt opptatt av reguleringssakene hvor det kan være kulturminner i eller omkring det regulerte området. I tilknytning til den nye Nordre Follo kommune har laget avgitt uttalelser om de veinavn som må endres på grunn av like navn i Ski og Oppegård. I denne saken ble Historielaget trukket frem som en organisasjon som hadde vært med i beslutningsprosessen. Noe som ikke medførte riktighet. Veinavsaken er ennå ikke ferdigbehandlet. Historielaget har også gitt bidrag i andre saker i forbindelse med kommunesammenslåingen.

Steinar Karlsrud, har vært aktør i historiske foredrag og lysbildeframvisning fra tidligere tider, på Bjørkås, Høyås og Greverud v/Folkeakademiet/ Demensforeningen. Vi har fortsatt arbeidet med oldtidsveier, i samarbeid med fylkesarkeolog Reidun Aasheim, for opplæring i registrering av kulturminner, samt dager i terrenget. Medlemsbladet er, som vanlig, utgitt med to nummer i løpet av året. Steinar Karlsrud og Egil Wenger har vært engasjert som guider for grupper som har ønsket omvisninger i kommunen.

Vi har fått svært gode tilbakemeldinger på årets kalender” Vel og grendelag i Oppegård”. Kalenderen gir et omfattende bilde av det store, frivillige arbeid som er utført av disse organisasjonene. Kalenderkomiteen gjør en meget stor innsats for laget, og de blir takket av med en middag på et av våre lokale spisesteder.

Juni 2019 Ble "snublesteinene" til minne om de 8 norske jødene fra Oppegård - som alle ble deportert og døde i krigen, lagt ned i granitt på Bålsruds plass. Seremonien var enkel: Kunstneren selv Günter Demig foresto plasseringen med ordfører, det Jødiske museum og flere organisasjoner, også Historielaget var til stede.

Kr 4000,- til et bumerke/Fødselsattest/ektepakt tok Historielaget initiativet til å lage en statusplakett 2020 for starten av Nordre Follo kommune.

Med støtte fra Ski Historielag, Oppegård Rotary og Ski og Langhus Rotary samt delstøtte fra kommunen, kunne gaven overrekkes Nordre Follo kommune 2.jan.20 på Langhuset.

11. jan. ble Bumerket ble avduket på Kolbens vestvegg. Under høytideligheten hilse OHLs leder og ORKs president. Ordfører Opdan som takket og forsto avdukingen.3 fra Oppegård Janitsjar avsluttet det hele med trompetfanfare.

Vervekampanje 2019

I november skreive vi vervebrev. Dette ble sammen med 100 eks av kalenderen 2019 (restopplag) delt ut til beboere i rekkehusene på hhv. Kormoenga, Skogsåsen og på Oppegård. Det tiltaket helt uten kostnader, håper vi kan gi Historielaget mange nye medlemmer.

I Juni var det åpning av det nye Utsiktstårnet (branntårnet på Grønliåsen). Dette tårnet var kommet i stand som en ide av Per Ulv Haukeland. Han stod også for en kjempe

dugnads innsats sammen med flere ildsjeler for å få prosjektet fullført. Historielaget ved Steinar holdt en historisk oversikt over Branntårnets funksjon gjennom mer enn 100 år. Historielaget skal gi et opplysningskilt, når de formelle vedtak er fattet av kommunen for plassering.

Økonomi

Økonomien i laget er god, selv om regnskapet viser et underskudd på ca. 14.000 kroner. Historielagets kalender 2019 solgte ekstra bra, ca. 685 eksemplarer utover til egne medlemmer (ca. 350 stk.). Det var butikksalg og salg på dørene.

Alene inntektene fra det frie salg og bidrag fra sponsorene, gav laget et overskudd på ca. kr 37.000, -

Økt salg får vi enkelt ved at Lagsmedlemmer tar på seg "gammeldags" dørsalg. Så kjære medlem meld deg til innsats og besøk nabolaget med lokalhistorie!

Sluttord:

Styret er tilfreds med arbeidsåret, Dog hadde vi ønsket større deltakelse på flere av våre utendørs arrangementer. Flere arrangement har skjedd i samarbeid med Biblioteket, et samarbeid som fungerer meget godt og hvor det har vært meget god oppslutning. På flere arbeidsområder er det behov for innsats f.eks. står arbeidet med kulturminner i utmark noe tilbake. Det er arbeidet på området, men det gjenstår vedlikeholdsarbeider både på veistrekninger og kulturminnesteder. Dessuten er det ønskelig å få etablert formelt vern av flere av Oldtidsvei-strekningene.

Det arbeides fortsatt med å kartlegge/spesifisere oldtidsveitraseene på Svartskog ved hjelp av frivillig innsats fra en av fylkesarkeologene. Kurset i registrering av kulturminner var et positivt innslag. Det arbeides med å organisere arkivene i Bibliotekskjelleren og på Kantor. Det er behov for tid/arbeidskraft og ”know-how”.

Oppegård 25 januar 2020.

Hilsen styret

REGNSKAP FOR OHL 2019 / 2018

Budsjett

	2019		2018		2020
Inntekter:					
Div. inntekter	56 066,84		42 856,65		43 000,00
Medlemskontingent	102 500,00		100 550,00		111 130,00
Salg kalender	30 950,00		39 164,00	182 570,65	35 000,00
Salg Gårder i Oppegård	55 903,10	245 419,94			189 130,00
Utgifter					
Medlemsaktiviter	43 874,00		1 500,00		42 000,00
Kostnader medlemsblad	26 624,32		22 451,00		27 000,00
Kostnader kalender	51 731,60		40 000,00		52 100,00
Follominne	36 331,00		61 355,91		37 000,00
Andre kostnader	73 041,81				30 000,00
			21 257,39		
Tilskud stokkbåten	-		- 400,00	146 164,30	188 100,00
		231 602,73			
					1 030,00
Resultat		- 13 817,21		36 406,35	
Renter - inntekt		612,45		1462,61	
Bankgebyrer		2 787,00		2545,75	
ÅRETS over /-underskudd		- 10 417,76		35 323,21	

BALANSE

AKTIVA

	2019	2018
Inventar	1 000,00	
Kasse	1 200,00	1 200,00
Andre omløpsmidler	6 562,00	
Andre fordringer	7 760,65	16 372,65
Kundefordringer	- 39 870,47	69 941,02
Bank 0530 01 86965	168 319,48	152 685,75
Bank 0539 33 08933	6 645,10	11 607,31
Bank 0521 95 55301	51 298,81	50 920,88
Bank 1503 48 14926	115 649,30	115 591,50
	318 564,87	418 319,11

PASSIVA

EK 01.01	- 135 143,68	- 276 633,79
Leverandørgjeld	10 808,74	39 905,61
Forskudd fra medlemmer	23 860,00	32 000,00
Uoppgjort inntekt	350,00	- 8 350,00
Avsatt til skilting	- 30 000,00	- 30 000,00
Annen kortsiktig gjeld	- 1 849,00	- 1 849,00
avsatt stokkbåten	-	-
Annen langsiktig gjeld	- 175 000,00	- 175 000,00
Årets over /-underskudd	- 11 590,93	1 608,07
	- 318 564,87	- 418 319,11

EN SUKSESSTUR FOR HISTORIELAGET.

Søndag 27 oktober hadde Historielaget lagt opp til en rusletur opp på Grønliåsen. Sjefsrusler var Egil Wenger som kjenner hver krik og krok i dette området. Her er Egils umiddelbare beskrivelse av turen. (lett redigert)

Jeg er imponert, tenk det møtte ca. 30 personer til rusleturen på Grønliåsen i dag! Så seint på høsten - og så kjølig vær. Folk er flinke, men så var det fint vær da, og jeg må innrømme at var du bare godt kledd, så kunne det gå fint, og fint ble det, og bra tilbakemeldinger. Info-stopp kom ofte og det ble et bedagelig tempo.

Vi stoppet med korte infoer på startstedet, hvor Egil refererte til etableringen av Sofiemyr idrettsplass, allerede før krigen, og endatil på nabokommunen (den gang Aker) sin grunn. Videre ble det stopp med litt info om Fløysbonn gård, og om Oldtidsveien, som er nedbygget gjennom industriområdene på Fløysbonn. Men – fra skogkanten mot nord, ved gamle Hurlumheihuset, er Oldtidsveien tydelig, og fredet over Grønliåsen og ned til Prinsdal.

Langs veien nordover fikk vi info ved Kongebordet. Ved krysset med veien østover mot Myhrer kunne vi se det som trolig er tufter etter en plass eller lignende. Også stiskillene ved Tårnåsen, som markerer antatt midlertidig trase for Kongeveien på 16-1700-tallet. Mye tyder på at veitraseen syd for Grønliåsen ble utbedret til kjøring med hjul, før Kongeveien ble bygget senere.

Turgruppen ved Kongebordet.

Like etter er det et nytt stikryss. Sti mot øst og nord, parallelt med hovedstien. Den var til å bruke når hovedtraséen var ubrukbar, i for eksempel regnværstider, fordi det da var bløtt i hovedstien.

Videre oppover og nordover noen få hundre meter før toppen av Grønliåsen, eller Helleraståsen som den het på 17-1800-tallet, fikk vi orientering ved stiskillet for *tørr vei* som gikk øst for toppen. Denne stien – ved fjellfoten ble brukt i ufredstider. I tidligere tider var det lite vegetasjon på toppen av Grønliåsen, og det gjaldt ikke å komme i silhuett høyt i terrenget.

Så var det branntårnet, nyreist og flott. Her ga Egil en kort orientering om tårnets historie fra ca. tidlig 1900-tall til 1970-tallet, og Finn Nerbråten fortalte om utviklingen og reisingen av det nye tårnet, som nok er årsaken til økningen av vandrere vi har opplevd til Grønliåsen denne sommeren.

Denne dagen var det særskilt mye folk ute på tur i området. Vår turgruppe var så visst ikke alene på stien oppover. Og heller ikke ved tårnet. Vi måtte holde oss litt på avstand for ikke å forstyrre andre, og selv få fred til å informere til gruppen vår. Etter orienteringen tok vi likegodt av videre, med prat om gravrøysene, Tv-senderen (der den første fellesantennen sto), og tok en pause med kaffe på rasteplassen lenger nord.

Ca. halvparten av gruppen ble med på ekstraturen, med Finn Nerbråten som leder, til ulvegropa og jettegryta innenfor Oslo kommune noe lavere i terrenget, og svakt nord-vest for rasteplassen. «Bra med ny kunnskap for meg også», mente Egil. Deretter gikk vi til eiendoms-grensemarkeringer på veien opp til toppen igjen. Harald Lundstedt var med hele veien, og kom med masse nyttige innspill og kunnskap. Takk til Finn og Harald for bidragene til en vellykket tur..

Turen ble avsluttet ved Branntårnet.

Og hva sier man: «alle var enige i at det hadde vært en fin tur».

Hilsen Nils og Egil.

EN BOM-TUR FOR HISTORIELAGET.

Søndag 29 september hadde Oppegård Historielag invitert medlemmene til en tur i Drøbak hvor målet for turen var å vise den delen av festningsverkene i området som ligger på østsiden av Oslofjorden. Turen skulle avsluttes med en omvisning på Follo museum.

Som omviser på festningsverkene hadde vi fått den som kanskje vet mest om

Oscarsborg med land-anleggene pensjonert Kommandør Tor Hovland. Fremmøtestedet var på Follomuseum og da klokken var 11.00 var det møtt frem tre personer. Det var arrangementskomiteen.

Omviseren var på plass på Heer skole, som var utgangspunkt for turen, så vi besluttet å gjennomføre turen uansett fremmøte. Det blir jo selvfølgelig veldig bra for de få deltakerne når vi får omviseren så tett på oss. Det gir jo en god anledning til å stille spørsmål og få en god dialog.

Informasjonstavle på Heer skanse. En kommer lettest til stedet ved å gå fra Heer skole.

Heer skanse ble bygget sydøst for Heer gård i 1900 - 1901. For ytterligere å begrense

kostnadene ble jerndører foran ammunisjonsrommene, telefoner i mannskapsgravene, kanonskur og ammunisjons hus sløyfet. Kanonene her skulle dekke veien østfra og inn mot Drøbak.

Turen gikk videre fra Heer skanse til Kringerud mitraljøsestilling. Kringerud ga kontroll over det nærmeste av Ås-veien og oversikt over Seierstens forterreng, dels også med utsyn mot fjorden syd for Drøbak.

Seiersten skanse ligger høyt over fjorden nordøst for Drøbak. Den er en lukket skanse med avrundede hjørner og har skuddfelt så vel mot fjorden ved og utenfor Drøbak, som mot landsidene rundt. Skansen har skytestandplass for infanteri og et 8 m tykt jordbrystvern med indre bekledningsmur av gråstein og med trappetrinn til bakenforliggende nedskjæring, som danner vollgang bak front og flanker sydøstvendt siktlinje. Herfra ble det mulig å kontrollere to av veiene østfra.

På Seiersten avsluttet vi vår to timer lange vandring med Tor Hovland som super omviser. Denne turen kan dere ta på egen hånd. Der er gode informasjons-tavler på alle stedene og det er lett å gå. Turen kan avsluttes på Follo museum med vafler og kaffe. Vi tre deltakerne tok en pause der før vi avsluttet med en omvisning på museet.

Når vi kaller dette for en bomtur er det fordi så få møtte frem, riktignok var det en litt grå dag med duskregn, men vi hadde håpet at opplegget skulle appellere til flere. Men ta turen på egen hånd, det er fullt mulig å få utbytte av det.

Informasjonen om anleggene er hentet fra: Forsvarsbygg.no.

Informasjonstavlen ved Seiersten festning.

Nils B Olsen

OPPEGÅRDS ENESTE SYNLIGE KRIGSMINNE - VAKTSTILLING VED GJERSJØ BRU.

I løpet av 2019 har Historielaget gjort ferdig markeringen av dette krigsminnet. I oktober fikk vi satt opp en skjerming/beskyttelse av selve minnet, en galvanisert kjetting trukket rundt minnet på stolper, slik at det ikke er umiddelbar fare for at barn og voksne kan falle ned i stillingen uforvarende. Som det framgår av bildene som følger denne artikkelen, består minnet av en åpen Skytestilling, som tyskerne sprengte ned i en fjellknaus vis-a-vis Mosseveien ved Gjersjø bru. Derfra kunne de, ved eventuelt behov, kontrollere trafikken til og fra hovedstaden.

Krigsminnet har ligget der, ubeskyttet i alle de ca. 70 årene som er gått etter krigen. Så vidt vitnes har det ikke vært uhell/ulykker på stedet. For et par-tre år siden klaget imidlertid noen foreldre, som var på badetur med barna i strandsonen rett nedenfor stillingen, på risikoen for ufrivillig fall ned i den åpne kummen. Kommunen svarte med å sveise fast et kumlokk på toppen av Skytestillingen, og dermed hindre uhell.

Skytestillingen ved Gjersjø bru.

I tillegg til selve Skytestillingen, består anlegget av en 4-5 meter lang tilførselsgrøft fra nord, også den sprengt ned i fjell.

Spesielt siden dette er det eneste krigsminnet i Oppegård som fortsatt er synlig, reagerte Historielaget på at dette skulle skjules med moderne remedier som egentlig har helt andre funksjoner. Tiltak ble derfor satt i gang for å planlegge og gjennomføre bedre synliggjøring og bevaring av minnet for framtidige generasjoner. Sjekk av løsninger for slike

minner andre steder i landet, og muligheter for finansiering ble satt i gang. I løpet av et par år var tingene på plass, bl.a. ved hjelp av økonomisk støtte fra kommunen. Hundre prosent sikkert for uhell er krigsminnet ikke, men det skal vel godt gjøres å få uhell her, når det er satt opp tydelige hindre for tilkomsten til selve hullet, og varsel i form av infoplakat og advarende tekst. Teksten på plakaten er selvsagt primært en info om stedet og historien rundt.

Det er ikke spor etter noen form for innkvartering av vaktmannskaper ved minnet. Det sies at det har stått en liten vakthytte noen 10-metere ovenfor, men den har ikke vært stor nok for et helt vaktmannskap. Imidlertid – tyskerne tok som kjent kontroll over bebyggelsen på Gjersjøen sommercamp en kilometer lenger øst, i nærheten av sletta for Ingierkollen slalåmbakke. Dette området hadde tidligere vært innmark for gården Vassbonn. Her kunne mannskapene hvile mellom øktene.

Utsprengt tilførselsgrøft til Skytestillingen.

Vaktstillingen var aldri i aktiv kamp.

Trafikken til og fra hovedstaden gikk i stort sett rolige former under hele krigen. På plassen ved Gjersjø bru, var det for eksempel stablet store steinvelter på begge sider av Mosseveien, som var ment å kunne rives (sprenges) ved behov for å stoppe trafikk til/fra Oslo. I fjellskrentene rett sønnenfor var det også laget arrangementer med lignende formål for øye.

Andre krigsminner, i form av bautaer og navneplatter (bl.a. de som står oppslått ved Rådhuset), vil om kort tid bli synlige på Jan Baalsruds plass i Kolbotn sentrum. Ut over disse minnene, er virkninger av krigen ikke synlig i Oppegård. Tekster, bilder og fortellinger fra krigens dager, er imidlertid fortsatt kjent. Historier om aktiviteter utført av gutta på skauen er fortsatt kjente, bl.a. gjennom utgivelser i bokform om Milorgs aktiviteter, men det knytter seg mest opp i Ski-skogene øst for Oppegård, skjulesteder og våpenslipp.

I Historielaget regner vi med at krigens historie fortsatt vil være kjent i befolkningen, og regner også med at krigsminnet ved Gjersjø bru vil hjelpe til med å holde minnene ved like. Utover Jan Baalsrud, la ingen navn være nevnt, men heller ingen bli glemte.

Egil Wenger

Foto: Siri Iversen

Steinar Karlsruds tale ved avdukingen av Bumerket på Kolben.

Severin Breivik tok en liten tur til en liten by i et lite naboland, som ikke ble sammen slått med VIKEN – nemlig Sverige og fikk en ide. Han er veldig beskjeden, men det var han som var idemaker og arkitekten for denne gaven til Nordre Follo kommune som vi snart skal se. Rotary og Historielagene i Ski og Oppegård tente på denne ideen og ville bidra til et markeringsspunkt/plakett ved starten av vår nye felles kommune. De to Historielag har sammen med to av rotaryklubbene, bearbeidet ideen og stått for utforming og arbeidet. Det gir en egenverdi i å vise slik det var i 2020, - året da Oppegård og Ski ble til Nordre Follo kommune. Faktatavlen 2020, viser både samtid og i ettertid, litt av åpnings statusen for vår nye kommune.

Den kan også tolkes som en symbolsk grunnstein eller fødsel minne for Nordre Follo. Bumerket er muligjgjort/finansiert ved en kostnadsdeling mellom oss fire organisasjoner og nye Nordre Follo kommune. Bumerket 2020 er en gave til alle borgerne i kommunen Nordre Follo.

I dag skal bumerket på veggen her på Kolben avdukes. Tilsvarende Bumerke, skal snart ved tilsvarende høvelig anledning opp på rådhusveggen til Nordre Follo kommune, på Ski. Skiltet er laget i emaljert stål og lovet holdbarhet innpå 100 år. "Museumsbrunt" ble fargen etter råd fra Oslo Byes Vel sin blåskiltavdeling - som har vært vår konsulent. En henstilling til ordføreren fra mange eldre mennesker i Nordre Follo kommune. Fra våre to kommuner kommer det mange som har levd opp uten den teknologiske verden vi ser i dag. Vi skal besøke nettsider som er fylt med reklame og ofte umulige å finne frem i. Før fikk vi i hvert fall en kopp kaffe når vi gikk på besøk.

De som har vært med i oppbygning av det samfunnet vi nå har, faller ofte utenfor i kommunens digitale hverdag. La de få leke med barnebarn og oldebarn og slippe å rote seg bort i en digital kommunal verden. Så vil vi be Ordfører i Nordre Follo kommune Hanne Opdan, om å avduke det som er bak denne.

Bumerket er avduket.

Hanne Opdan foretar avdukingen.

Syketransport på strekningen Kolbotn - Oslo i året 1924

Fortalt av Bjørn Chilleen Jansen, født 1914, bosatt i Sverige, til hans søster Bjørg S. Olsen.

(Denne historien ble funnet blant dokumenter Oppedgård Historielag har fått fra familiene til medlemmer av laget, og som vi nå forsøker å systematisere.)

Det var fire dager før Holmenkollrennet på ulykken hendte. Jeg bodde fire hus fra Nordenga som markerte slutten på Solbråtanveien. Der var det et jorde ned mot tjernet, her var ofte tumleplass for gutter og jenter om dagen. Ulykkesdagen så jeg at naboens sønn og datter (de var mye eldre enn meg) dro i vei på ski mot Nordenga. Jeg sprang etter og så på mens de kjørte fra toppen til kanten av tjernet. Det begynte å mørkne da de skulle kjøre for siste gang. Gutten spurte om jeg ikke hadde lyst å stå bak på hans ski en siste gang. Jeg var rask til å stille meg på hans ski og holdt ham om livet. I vei bar det og i veldig fart syntes jeg. Nederst i bakken var det en dump, og der falt jeg av og dumpet ned i dyp sne. Det kjentes som om jeg hadde mistet det ene benet. Gutten og jenta skjønnte nok at jeg hadde brukket benet. Jenta gikk for å hente en kjelke for å dra meg hjem.

Mine foreldre ble veldig forskrekket da de fikk se oss, men jeg trøstet dem med at jeg kunne gå på skolen mandag. Dr. Sigurd Muller ble budsendt og han spjelket benet.

Så gjaldt det å skaffe bil for transport til Rikshospitalet. Det fantes to biler på Kolbotn den gang. Den ene tilhørte sønnen «til Hansen på kafeen», den andre ble kjørt av sønnen på Ødegården. Den første hadde kjøring til Holmenkollen på søndag, så det ble bilen fra Ødegården som skulle hente meg.

Men den kunne ikke kjøre helt frem (T – Ford med smale hjul) på grunn av dyp sne. Så jeg måtte bæres frem til der Solbråtan stoppested nå ligger. Det skjedde på en innleggs plate til vårt spisebord. Jeg husker at platen var litt for lang, så den stakk ut gjennom bilens vindu som var laget av celluloid.

Etter fire uker med benet i strekk ble jeg gipset for å sendes hjem for fire uker. Med sykebil ble jeg kjørt ned til Østbanen vel innpakket i en sykekurv. Far hadde bestilt sykevogn på toget – slik med Røde Kors merke på. På Kolbotn var ikke vognmannen fremkjørt, så kurven ble satt inn på venteværelset. Akkurat da kom barna fra skolen, og de skulle selvfølgelig inn for å se hvem som lå i kurven.

Etter vel fire uker hjemme var det på tide for transport tilbake til sykehuset. Den foregikk på samme måte: Hest og vogn til Kolbotn, sykevogn på toget, og sykehusets vogn hentet på Østbanen. Gipsen ble nu fjernet og jeg fikk forsøke å stå på egne ben. Det ble tatt mål av meg til krykker, og totalt ble jeg vel en uke på sykehuset før de kunne slippe meg igjen. Det var den 1. mai jeg reiste hjem. På Kolbotn stasjon sto vognmannen og ventet, fint kledd i blå

dress og lange røde sløyfer. Til og med hesten var pyntet med røde bånd – vognmannen var nemlig ivrig kommunist. Jeg skammet meg over å sitte ved hans side.

Hjemme ble det å trene å gå med krykker, først to – siden en og tilslutt med stokk. Jeg begynte ikke på skolen igjen før den begynte i august. På sykehuset kostet oppholdet kr 3.00 pr døgn. Pålegg på brødet fikk vi bare søndager.

EVENTYRFESTIVALEN 2019

Som vanlig deltok Opegård Historielag på Eventyrfestivalen 2019. Vi stilte som vanlig med en stand ute i Eventyrskogen hvor deltakerne fikk anledning til å prøve seg på en quiz med tre lokalhistoriske spørsmål. Spørsmålene var riktig nok ikke helt aktuelle da vi «resirkulerte» spørsmålene fra 2018. (Eventyrfestivalen 2018 ble delvis avlyst på grunn av svært dårlig vær på fredagen). Allikevel, folk strømmet forbi vår stand og mange deltok i quizen. Vi fikk vel inn ca. 100 besvarelser, og de fleste hadde svart rett på spørsmålene. Det er alltid hyggelig å være med på Eventyrstien ute på Ingierodden.

Hundrevis av glade barn med hodelykt og spent på hva neste post vil være. På hver post er det også en «kodebokstav» som deltakerne skal samle på og som til slutt danner et helt ord. Det er premier både på kodeleken og på vår quiz. Vinneren av vår quiz var unge Nathan som dere ser på bildet nedenfor.

Quizzen studeres nøye

Vinneren av historielagets quiz

Premien var en Løvland familiens bøker om Follomarka, og den falt i smak. Det ble en fin kveld ute i skogen, været var fint og det var god temperatur. Selv om det er mye som blir likt fra år til år på dette arrangementet, ser det ut som om det faller i smak blant kommunens innbyggere. Det kommer flere familier fra nabo kommunene også så her er det noe som fenger.

Lørdagen møttes vi på Kolbotn torg hvor det er stands både for de som var med på Eventyrstien og andre og gjerne mer kommersielle deltakere. Det er mye liv og stor aktivitet og vi fra historielaget informerte om våre aktiviteter og solgte tegninger fra Gjersjøen og Sandbukta. Eldre utgaver av våre kalendere og Follominne ble også budt fram for salg.

Søndagen deltok flere av lagets medlemmer som omvisere på museet i Langbygningen. Der var det også godt fremmøte.

Vi får håpe at dette svært populære arrangement følger oss inn i Nordre Follo. Det er en fin måte å profilere virksomheten til Historielaget på.

GAMLE MOSSEVEI - FRA TUNGT TRAFIKERT HOVEDVEI TIL KULTURMINNE

I oktober var det ståhei på det forholdsvis rolige trafikkområdet på Tyrigrava. Da ble i alt 5 infotavler om kulturminner langs veitraseen mellom Gjersjø bru og Ringnes avduket, med tilstelninger på Tyrigrava og Tangen (i Ås). Anledningen ble markert med god gammel hestetransport, veteranbilbesøk og taler. Infotavlene kan i dag beskues ved Gjersjø bru, Tyrigrava, Villa Sandviken, Kurud gård (golfbanen og Kirkeveien), og Tangen.

For å ta det fra begynnelsen. Det var opprinnelig entusiaster og pådrivere fra miljøer for bevaring av Gamle Mossevei, og fra veteranbilmiljøene som ivret for at Gamle Mossevei burde markeres, både for veiens historie, og for de mange kulturmiljøene som har oppstått og som fortsatt er sporbare langs veien, i Oppegård og Ås. Fylkeskommunen bet på, og startet arbeid med saken for to år siden. Via kommunen ble vi i Historielaget kontaktet, sikkert for å sikre samarbeid. I medlemsbladet nr. 1-2018 har vi gitt en liten forhånds-omtale av prosjektet. Så fort som beregnet (sommeren 2018) har det ikke gått, men gjennomføring høsten 2019 er da ellers god nok.

**Avdukingen
av tavla ved
ordfører
Thomas
Sjøvold.**

Mosseveien ble bygget for ca. 170 år siden. Strekningen langs Gjersjøen ble åpnet i 1860. Den ble ganske snart ny hovedvei for trafikken mellom Christiania (Oslo) og bygdene sørover, også helt til København. Mosseveien ble bygget etter det såkalte chausse-prinsippet. Det vil si at den ble bygget mest mulig flatt gående i forhold til terrenget, og ikke oppover/nedover og rett fram. Det ble lettere å komme fram med tunge lass og slep, også etter at bilen kom mer i bruk utover på 1900-tallet. Dette viser seg for Mosseveien sin del, med svingete vei, stort sett i samme høyde i forhold til vannspeilet. Det ble markante forbedring i forhold til veiene den erstattet, særlig Kongeveien lengst øst gjennom Oppegård.

Allerede før Mosseveien var ferdig, hadde engasjerte aktører planlagt, og til dels oppført serviceinstitusjoner langs veien. Både Tyrigrava og Sandvigen som det het i starten, ble oppført omtrent på den tiden som veien åpnet. Senere har vi hatt serviceinstitusjoner som bensinstasjon, handel og kiosk (Skauhytta), og overnattingssteder. I tillegg nevnes andre institusjoner langs veien, golfbanen på Kurud, Ringnes med Hjulet og Gjersjøen sommercamp, og isbingen ved Sandvadet, som altså lå nær krysset med veien opp til Svartskogbebyggelsen. På Gjersjø bru er både krigsminnet like ved, og Ljansbrukets virksomhet i Gjersjøelva nevnt, selv om denne strekningen (i Oslo) ikke er med i markeringen av kulturminnet i denne omgangen.

Langs Gjersjøen er – som nevnt - 4 steder markert med hver sin infotavle, med utfyllende opplysninger om stedet og om kulturminner i nærheten. Tavlene står plassert synlig fra veitraseen. Unntak er kanskje tavlen ved Kurud gård, som er plassert innerst på parkeringsplassen, godt tilgjengelig for golferne på vei til dagens spill, og sikkert også for den turtrafikken vi etter hvert håper vil komme på ”sti rundt golfbanen” og nord-østover mot Oppegård kirke på Svartskog (Kirkeveien vest for E18).

Mosseveien var hovedveien mot Østfold og København fram til 1970-tallet, da motorveiene lenger øst (E6), og litt senere motorveien på Svartskogplata (E18) ble laget. Som sagt tidligere, det har neppe falt oss inn at Mosseveien skulle kunne bli noe sånt som verneverdig kulturminne. Den var praktisk, og i høy grad nyttig, og underholdende bl.a. med veteranbiltrafikken og motorsykkelt trafikken de siste tiårene.

Det er i høy grad interessant at den nå er utviklet seg til å bli sett på som et kulturminne

i seg selv, men også godt hjulpet av de nevnte institusjoner, som har to i seg til å bli kulturminner. Bygningene på Tyrigrava og Sandviken er jo allerede merket med infoskilt, som verneverdige. Vi kommer til å følge denne utviklingen med spent interesse.

Tilstelningen ved avdukingen, var – som nevnt - initiert av entusiastene vedrørende

Hestetransporten ankommer Tyrigrava.

bilmiljøet og kulturminnevernet, men selve tavlene har vært produsert og reist av Akershus fylke. Både hest og vogn i gammel transporttradisjon, og veteranbilkortesje var representert ved tilstelningen. Avdukingen av tavlene ble formelt fortatt ved Tyrigrava på vegne av alle fem plasseringsstedene. Vi fikk taler av ordfører Thomas Sjøvold, av avdelingsleder i Akershus fylke, Hintze Holm, og av Egil Wenger, på vegne av Oppegård historielag, som har vært del av kunnskapsbasen, og stått for økonomistøtten for hestetransporten, som kom fra Søndre Ås gård på Holmlia i Oslo. Hele deltakergruppen flyttet seg til Tangen, inkludert hestetransporten og veteranbilene. Der ble tavlen avduket med tale av vara-ordføreren i Ås.

På tavlene er de mest framtrepende kulturminnene langs Gjersjøen nevnt med brukbart utfyllende tekster. De kulturminnene som ikke fikk plass til omtale på disse tavlene, er det tanker om å få synliggjort ved et senere oppsett.

Historielaget vil initiere dette, siden vi allerede for et par år siden har satt opp en mindre teksttavler ved stien inn mot skibakken Hjortbakken 2-300

meter nord for Tyrigrava. Ved gårdsveien inn mot Dal gård (en

av middelalder gårdene i kommunevåpenet) er det satt opp infotavle om gården, bare et par timer sør for Tyrigrava, tilsvarende de på Tyrigrava og Villa Sandviken. Vi tenker oss infoskilt ved vinterveien til Hvitebjørn like sør for Gjersjø bru, ved tomten etter ishuse på Sandvad (ved krysset til Svartskog), ved bensinstasjonen, Skauhytta, og ved Oldtidsveien (Kirkeveien) krysning nær Kurud gård. Det er tidligere (v/Historielaget) laget et en kartserie over Gjersjøen, med de kjente aktivitetene knyttet til Gjersjøen.

Kartserien kan kjøpes av Historielaget.

Vi som har vært aktører i arbeidet med å markere Gamle Mossevei som kulturminne, føler oss brukbart sikre på at veitraseen, og traktene nærmest veien, nå har fått et stempel på seg som trolig vil skjerme områdene fra eventuelle framtidige ideer om utbygging/utvikling. Vi føler oss sikre på at dette, og beliggenheten i bratt og vanskelig terreng, sammen med at Gjersjøen er drikkevannskilde, vil hjelpe oss med dette.

Gjensidig -Lykke til - med felles bruk av Gamle Mossevei i årene framover.

Egil Wenger

Standsmessig ankomst.

Minneord over Marianne Bonde Hansen.

Marianne Bonde Hansen ble født den 6. juni 1955 og døde i sitt hjem på Kolbotn Hovedgård den 23. november 2019. Hun ble bisatt i Opegård kirke på Svartskog den 6. desember. Her har slekten eget familiegravsted. Det var en full kirke med familie, venner og forretningsforbindelser som ville ta et siste farvel med Marianne. Hun var en kjær og omsorgsfull kone, mor, farmor, svigermor samt en god venn for oss alle. Etter bisettelsen var det en flott minnestund i Quality Hotell Mastemyr, med et musikalsk arrangement som Marianne selv hadde bedt om i forbindelse med sin bisettelse. Dette ble etterfulgt av mange taler som ga uttrykk for hva Marianne hadde betydd for hver enkelt.

Marianne kom som et friskt pust inn i styret i Opegård historielag i 2014, året før kommunen fylte hundre år. Hun var ivrig med i jubileumsfeiringen i den kommunen hennes slekt hadde vært med og bygd opp til det den er i dag. Slekten kan føres langt tilbake, men det må nevnes at hennes tippldefar var Peder Hansen på Ormerud. Han var den eneste fra Opegård anneks som ble valgt inn i det første Formannskapet. Dette var i henhold til den nye formannskapsloven av 1837. Nesodden fikk to formenn.

Hansen slekten eide store deler av det som er Kolbotn området og Ormerud bebyggelsen i dag. Utparselleringen startet på begynnelsen av 1900 tallet. Det startet med oldefar Theodor Hansen, så bestefar Trygve A. Hansen dernest faren Erik Bonde Hansen. Marianne var nå midt inne den nye utviklingen av Kolbotn sentrum, som hun dessverre ikke fikk være med på å slutføre. Marianne var svært opptatt av gårdens og slektens historie og det var en drøm for historielaget å få henne med i Styret. Hennes interesse på dette feltet ble nok sterkere ettersom årene gikk. Hun fortalte meg at hun angret på at hun ikke var mer vitebegjærlig på dette området da faren hennes levde. Willy Østberg ble en reddende engel når spørsmålene om eiendommene ble noe kinkige. Marianne sammen med historielaget, var også en pådriver for å få utgitt boka om «Gårdene i Opegård og menneskene som bodde der». Willy Østberg hadde også her samlet mye stoff. Marianne bidro med sin kunnskap, dokumentasjon, bilder mv. Boka kom heldigvis ut til jul i fjor. I disse årene vi var så heldige å ha Marianne med i styret, ble det utvekslet mye kunnskap om områdene som alle i bygda har et forhold til også i dag, med hensyn på boliger, skoler, barnehager, sentere, butikker, kontorer og som tidligere har tilhørt Hansenslekten. Tomt til Kolbotn kirke ga de også bort til kommunen på 1930 tallet. Familien var aktiv med i det offentlige og sosiale liv i bygda. Historielaget var så heldig at vi fikk ha styremøtene på Hovedgården. Her hadde vi også julemøter og sommermøter. Gjestfriheten hennes var stor og det vanket kaffe og godteri på styremøtene da det var mye kjedelige reguleringsplaner, kommunesammenslåinger, offentlige brev, spørre-skjemaer mv. som skulle diskuteres. Da hendte det at Thor kom med litt påfyll slik at vi holdt koken. Sommer og vinterfestene på Hovedgården var kjempe-hyggeilig i en atmosfære som ikke kunne vært bedre for et historielag. I sommer holdt vi sommerfesten på Hovedgården i juni. Marianne viste stort frem det nye trappeanlegget som hun hadde fått satt tilbake slik det var i tidligere tider. Marianne bidro særlig i kalendergruppa. Hun begynte også som omviser på museet Langbygningen. Dessverre begynte sykdommen å tære på, så det var ofte vanskelig å ha

energi til å møte, men dialogen var alltid preget av håp og positivitet. Det var mye hun skulle ha gjort, bl.a. var hun opptatt av at vi kunne gjennomgå gamle dokumenter på hovedgården og i Stabburet, men det får vente sa hun.

Marianne fortalte mye om familien som hun var glad i og stolt av. Barna til tvilling sønnene hennes - Johanne og Oscar ble en stor glede i livet. Jeg var så heldig å få et tvillingpar til barnebarn på samme tiden – så det ble en god del hyggelig prat og info om de håpefulle.

Marianne og jeg hadde mye kontakt under sykdommen og hun var også opptatt hvordan det gikk med meg, selv om hun hadde det mye verre. Den siste kontakten hadde vi 11.nov. på sms. Jeg skrev; «Hei Marianne hvordan står det til med deg. Tenker så mye på deg» og fikk svar: «Takk Steinar ikke så bra her. Kalnes med en ny cellegift i dag. Hilsen Marianne. Hils resten av styret.» Så tilbake «Takk for tilbakemelding. Det var leit å høre. Ja, cellegift kan jo være veldig slitsomt og utmattende, men håper du får god nytte av den selv om det kan ta tid. Ønsker deg en riktig god bedring Marianne. Skal hilse alle fra deg. Hils Thor. En riktig god klem fra Steinar.» Fikk et smil og en engstelig figur tilbake på sms. Det blir et stort savn etter Marianne, særlig for familien som har lidd et stort tap med sykdom og til sist død, men også for alle vi andre som kjente henne og satte stor pris på henne. I Historielaget hadde vi håpet å ha henne med i mange år fremover. Det er forferdelig vondt å miste kone, mor og svigermor som var i sin beste alder.

Våre tanker går til Thor, Andreas og Per med familier.

Vi takker for den tiden vi hadde med Marianne og lyser fred over Mariannes minne.

Steinar Karlsrud
Leder Oppegård historielag

GJERSJØELVA NATUR- OG KULTURPARK (GNK)

Rekruttering – ideell målgruppe er «spreke pensjonister».

Bonus: Gleden over meningsfylt kulturarbeid og nye venner på kjøpet.

Vi er en godt sammensveiset gjeng som drifter kulturparken på dugnads; i hovedsak oppegående pensjonister «i alle aldre». Men ingen blir yngre med årene, og det er vårt ansvar å sørge for at det bli kontinuitet i bemanningen slik at hele området blir vedlikeholdt og all kunnskap/informasjon gitt videre innen vi etterhvert trer tilbake.

Dette innlegget gjelder rekruttering til alle oppgaver - praktisk arbeide ute- og innendørs, omvisere/fortellere i museet og ved oppgangssagen samt betjening av sag og kvern. Vi forventer ingen erfaring fra museumsdrift og betjening av sag, men bygger på hva den enkelte kan fra før og har lyst og evne til å lære.

Langbygningen

disponerer egen tid = ideelt for pensjonister o.l.. Tirsdager er valgt som arbeidsdagen vår; både som dugnadsdag (kan variere litt avhengig av oppgaver og sesong) og som fast åpningsdag på kveldstid i sesongen. I slutten av mai og spesielt i juni har vi skolebesøk på dagtid. Vi får også henvendelser fra grupper/familier/foreninger. Dette kan være både på dag- og ettermiddagstid etter avtale. Vi avtaler fra gang til gang om og hvem som kan stille, det er altså ingen «møteplikt», men det gir seg selv at mai og spesielt juni er en hektisk tid.

Kulturparken ligger nesten i dvale vinterstid, men ikke helt. Noen er stadig der nede for å kontrollere at alt er i orden innomhus og ved elven, og etter nyttår i år er «vårværet» benyttet til mye utearbeider. Det er noe hele tiden, hele året, men stort sett foregår det lite fra oktober til mars/april.

Oppegård Historielag var en av initiativtagerne til oppstarten av GNK i 1991. Vi har et nært og godt samarbeide, og de fleste av oss er medlem av historielaget.

Interessert?

For mer informasjon, vennligst ta kontakt med:

Harald Lundstedt 97 07 04 30– hlundste@online.no

Langbygningen: Marita Huseby 97 52 60 61 – m-huseb@online.no

Marita Huseby

Oppegård Jeger- og Fiskeforening har arrangement ved oppgangssaga.

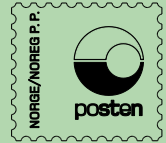

Harald Lundstedt i aksjon ved oppgangssaga.

Aktivitet/arrangement	Tid og sted, kort beskrivelse
<p>Foredrag: En dag i Herrens forgårder – med munkene på Hovedøya.</p>	<p>Torsdag 27. februar kl. 19.00. På Biblioteket, galleriet. Samarbeid med Nordre Follo Bibliotek, avdeling Kolben. Med boka og foredraget «En dag i Herrens forgårder» fotfølger forfatter Karl Gervin cisterciensermunkene på Hovedøya en hel dag i det Herrens år 1197.</p> <p>Gratis. Husk å ta ut billett på forhånd.</p>
<p>Årsmøtet 2019. Foredrag etter møtet.</p>	<p>Torsdag 5 mars kl. 19.00. På Aktivitets-senteret Tårnåsen Vanlige årsmøtesaker Foredrag ved Varaordfører Hans Martin Enger.</p>
<p>Foredrag: Ski sykehus' historie. Og – hva skjer videre?</p>	<p>Torsdag 26. mars kl. 19.00. På Biblioteksgalleriet, i samarbeid med Biblioteket v/Ola Øygaard, leder av Ski Sykehus venner. Gratis. Husk å ta ut billett på forhånd.</p>
<p>Rusletur. I Nord-enden av Kolbotntjernet med etterfølgende foredrag på Biblioteket.</p>	<p>Lørdag 9. mai, kl. 11.00 Oppmøte utenfor Kolben. Beregn ca. 2 timer til fots, før samling på Biblioteket, for foredrag og bildefremvisning v/Steinar Karlsrud.</p>
<p>Rusletur i lokalmiljøet. Mellomåsen – Li gård - Rosenholm m/bygdeborg – Gravlunden og skibakke (Furukollen) - Rike/Holtet.</p>	<p>Søndag 7. juni, kl. 13.00. Oppmøte utenfor Kolben. Beregn ca. 3-4 timer, inkl. matstopp (medbringes). Litt sti- og terrenggåing. Lokal guide: Egil Wenger.</p>

OBS for: **Friluftslivets dag, lørdag 26.4.**

På Østre Greverud gård. Kommunens arrangement, i samarbeid med frivillighetsorganisasjonene. Se kommunens utlysning når den tid kommer. Historielaget deltar som vanlig med bemanning på en kontrollpost underveis. Bli med – og få deg en lett tur i skogsterrengtet.

Avsender: Opegård Historielag, Postboks 12, 1411 Kolbotn

INNKALLING TIL ÅRSMØTE 2020

Oppegård historielag innkaller med dette til årsmøte

Torsdag 5. mars kl. 19.00.

Aktivitetssenteret Tårnåsen, Valhallavegen 62A

Dagsorden:

1. Godkjenning av innkallingen.
2. Konstituering, valg av møteleder, referent, og 2 medlemmer til å undertegne protokollen.
3. Godkjenning av årsberetningen for 2019.
4. Godkjenning av regnskap for 2019.
5. Fastsettelse av kontingent for 2021.
6. Budsjett for 2020.
7. Innkomne forslag.
8. Valg av styre, revisor, valgkomite og utsendinger til årsmøtet i Follo historielag.

Saker som ønskes behandlet på årsmøtet, må være styret i hende senest en uke før årsmøtet.

Etter årsmøtet blir det et aktuelt foredrag ved varaordfører Hans Martin Enger.

Enkel servering

Vel møtt.

Styret